What is it that contains me?

What is it that contains me? A licked pebble on timeless shores, I wait for light but become time What is it that contains me? The white on my palms I offer to the world which neither ponders nor yields but returns it as an echo. water on water, but I am not white the light falls on conscience, it's not me, but creation kneels before the opposite which now contains me, in the endless flow flowing in me, I static am not light, am not time a cupful

What is it that contains me?

Τι με συνέχει;

Τι με συνέχει; Γλυμμένο βότσαλο στα παράλια του άχρονου, περιμένω το φως μα γίνομαι χρόνος Τι με συνέχει; Λευκό στις παλάμες μου το αποθέτω στον κόσμο, δεν συλλογιέται μήτε λυγίζει ως ηχώ το επιστρέφει, νερό πάνω στο νερό, μα δεν είμαι λευκό το φως στη συνείδηση, πέφτει, δεν είμαι εγώ, μα η πλάση γονατίζει μπροστά στο απέναντι που πλέον με συνέχει, στην ατελεύτητη ροή που χύνεται εντός μου, εγώ στατικός δεν είμαι το φως, δεν είμαι ο χρόνος μια κούπα που γεμίζει

Τι με συνέχει;

Words

Words sculpture things sculptures not defined but transformed as words change, with the passage of time images that swell and are never possessed, burst and words and things hang rolled into a ball

Λέξεις

Οι λέξεις λαξεύουν τα πράγματα γλυπτά που δεν ορίζονται μεταβάλλονται καθώς οι λέξεις αλλάζουν, με το πέρασμα των χρόνων είδωλα που φουσκώνουν και ποτέ δεν κατέχονται, σκάνε και κρέμονται οι λέξεις τα πράγματα κουβαριασμένα

Sandpaper

Poems happen with sandpaper
I rub the paper and greens sprout
I made myself comfortable on my back
and now float on the ground
dreaming
I tear up towns gather marble pieces
up in the sky
and with a tricycle I go round

Cardboards are falling all about me just cardboards

Το γυαλόχαρτο

Τα ποιήματα συμβαίνουν με γυαλόχαρτο τρίβω το χαρτί και βγάζει χόρτα ανάσκελα βολεύτηκα και πλέον πλέω στο χώμα και ονειρεύομαι σχίζω τις πόλεις μάρμαρα μαζεύω ψηλά στον ουρανό και μ' ένα τρίκυκλο γυρίζω γύρω-γύρω

Βρέχει χαρτόνια γύρω μου παντού μόνο χαρτόνια

Bowels

I'm enjoying my bowels tonight all organs are in top-notch condition they slide coordinated like on silk, and my legs in their place take me to Thessaloniki by night

I am the mystery, we are as we stood in the space vertically apart, our shadows like cypress trees light temporarily condensed again tonight

our eyes flickered they too disperse you too disperse

and only night remains

Σπλάχνα

Χαίρομαι τα σπλάχνα μου απόψε κι όλα τα όργανα ωραία λειτουργούν συντονισμένα κυλούν σαν σε μετάξι, τα πόδια μου στη θέση τους με πάνε νυχτερινή Θεσσαλονίκη

Εγώ 'μαι το μυστήριο εμείς όπως σταθήκαμε στον χώρο οι αποστάσεις κάθετοι εμείς σαν κυπαρίσσια οι σκιές φως που πυκνώθηκε προσωρινά κι απόψε

τα μάτια τρεμοπαίζουνε διαλύονται διαλύεσαι κι εσύ

και μόνο νύχτα

(Translated from the Greek by Y. Goumas)